

การพัฒนาชุดไทยร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นสตรีจากผ้าเดนิม The Development of Contemporary Thai Costumes from Denim Fabric for Female Adolescents

อนุสรฯ ทองช่วย เกสร ไหมอ่อน และ จารุวรรณ ดิศววัฒน์*

สาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

*ผู้นิพนธ์ประสานงาน, e-mail: jaruwan.d@rmutp.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสมบัติของผ้าเดนิม 2) ออกแบบและตัดเย็บชุดไทยร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นสตรีจากผ้าเดนิม 3) ศึกษาความพึงพอใจของวัยรุ่นต่อชุดไทยร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นสตรีจากผ้าเดนิม กลุ่มประชากรที่ใช้ในการทำวิจัยคือ นักศึกษาหญิงสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 49 คน ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาสมบัติผ้าเดนิมที่ใช้ในการวิจัย พบว่า ผ้าเดนิมผลิตจากเส้นใยฝ้าย 100% มีน้ำหนักเฉลี่ย 306.5 กรัม/ตารางเมตร มีความหนาเฉลี่ย 0.80 มิลลิเมตร จำนวนเส้นด้ายยืนและเส้นด้ายพุ่งต่อเซนติเมตร เท่ากับ 28 และ 22 เส้นต่อเซนติเมตร ตามลำดับ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักศึกษาหญิงสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 20 - 21 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 61 อยู่ในระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 41 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อชุดไทยร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นสตรีจากผ้าเดนิม พบว่า ชุดไทยร่วมสมัยดัดแปลงจากชุดไทยจักรี ได้รับความพึงพอใจสูงสุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 4.75 (SD = 0.3) รองลงมา คือ ชุดไทยร่วมสมัยดัดแปลงจากชุดไทยเรือนต้น ด้วยคะแนนเฉลี่ย 4.64 (SD = 0.32) และชุดไทยร่วมสมัยดัดแปลงจากชุดไทยดุสิต ด้วยคะแนนเฉลี่ย 4.57 (SD = 0.3) อย่างไรก็ตามระดับความพึงพอใจต่อชุดไทยร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นสตรีจากผ้าเดนิมทั้ง 3 แบบ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : ชุดไทยร่วมสมัย วัยรุ่นสตรี ผ้าเดนิม

Abstract

The objectives of this study are: 1) to study the properties of denim fabric, 2) design and tailor contemporary Thai costumes from denim fabric for female adolescents, 3) to study adolescents' satisfaction on contemporary Thai costumes made from denim fabric. The sample population for this research project were female students from the Garment Technology Program, Faculty of Industrial Textiles and Fashion Design, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon, totaling 49 persons. The statistics used for data analysis were mean and standard deviation.

Results of the study on the properties of denim fabric used in this research are that the denim fabric is produced from 100% cotton fibre, with an average weight of 306.5 grams/square meters, with an average thickness of 0.80 mm. General information on the respondents of the questionnaire found that female students from the Garment Technology Program, Faculty of Industrial Textiles and Fashion Design, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon were mostly aged between 20 – 21 years old totaling 30 persons or 60%, and studying in the 3rd year totaling 20 persons or 40%. Results of the study on satisfaction in contemporary Thai costumes from denim fabric for female adolescents found that contemporary Thai costumes adapted from Thai Chakri received the highest satisfaction rating with an average of 4.75 (SD = 0.3), followed by contemporary Thai dress adapted from Thai Ruen Ton with an average score of 4.64 (SD = 0.32), and contemporary Thai costume adapted from Thai Dusit costume with an average score of 4.57 (SD = 0.3). Nevertheless, satisfaction for these three style of the contemporary Thai costumes from denim fabric for female adolescents were at the highest level.

Keywords: Contemporary Thai costume, Female adolescent, Denim fabric

บทนำ

“ชุดไทยพระราชานิยม” ถือเป็นชุดประจำชาติไทยอย่างเป็นทางการสำหรับสตรีซึ่งสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ทรงเป็นผู้ริเริ่มให้มีชุดประจำชาติของสตรีไทย เพื่อทรงใช้ในการโดยเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เยือนประเทศสหรัฐอเมริกาและทวีปยุโรป เป็นระยะเวลาจนถึง 6 เดือน ในพ.ศ. 2503 โดยทรงศึกษาค้นคว้าข้อมูลร่วมกับนักออกแบบชาวไทยเกี่ยวกับการแต่งกายตั้งแต่สมัยสุโขทัย จนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ ทรงเลือกแบบและนำมาผสมผสานจนเกิดเป็นฉลองพระองค์ ชุดไทยพระราชานิยม มีทั้งหมด 8 แบบ ได้แก่ ชุดไทยจักรพรรดิ ชุดไทยจักรี ชุดไทยดุสิต ชุดไทยบรมพิมาน ชุดไทยอมรินทร์ ชุดไทยศิวาลัย ชุดไทยจิตรลดา และชุดไทยเรือนต้น [1] ชุดไทยพระราชานิยมทั้ง 8 แบบนั้นมีรูปแบบเฉพาะตัวที่แตกต่างกัน เช่น ชุดไทยที่ตัวขึ้นเป็นแบบป้าย ได้แก่ ชุดไทยเรือนต้น ชุดไทยจิตรลดาและชุดไทยอมรินทร์ ส่วนชุดไทยพระราชานิยมที่เหลือทั้ง 5 แบบ ตัวขึ้นเป็นจีบหน้านางมีชายพก ชุดไทยแบบที่เป็นแขนยาว ได้แก่ ชุดไทยบรมพิมาน ชุดไทยอมรินทร์ ชุดไทยศิวาลัย ชุดไทยจิตรลดา และชุดไทยเรือนต้น ชุดไทยที่ไม่มีแขนและหมัดด้วยสไบ ได้แก่ ชุดไทยจักรพรรดิ ชุดไทยจักรี เนื่องจากชุดไทยพระราชานิยมแสดงเอกลักษณ์ความเป็นไทยได้อย่างชัดเจน จึงส่งผลให้ถูกนำไปสวมใส่ได้ในโอกาสสำคัญต่างๆ [2] รวมทั้งสามารถนำไปเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้ เช่น ของที่ระลึกชุดประจำชาติไทย [3] อย่างไรก็ตามชุดไทยพระราชานิยมส่วนใหญ่มักถูกนำไปใช้ในงานพิธีที่เป็นทางการหรือโอกาสพิเศษ เช่น งานพระราชพิธีหรืองานพิธี งานหมั้น งานมงคลสมรส งานศพ เป็นต้น [4] ส่วนการแต่งกายของสตรีไทยในปัจจุบันโดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นนั้นนิยมสวมใส่เสื้อผ้าสำเร็จรูปที่มีการออกแบบและตัดเย็บที่ทันสมัยสามารถสะท้อนตัวตน [5,6] รูปแบบการดำเนินชีวิตและการประกอบกิจกรรมของผู้สวมใส่ รวมทั้งการแต่งกายตามกระแสนิยมจากกลุ่มเพื่อน สื่อสารมวลชนในช่องทางต่างๆ เช่น แฟชั่นสไตร์ดาราในนิตยสารแฟชั่น ทีวีหรือแม้แต่แบบตะวันตก [7] ในขณะที่เดียวกันก็ยังมีกลุ่มคนที่มีความนิยมชมชอบในการนำศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมมาประยุกต์ให้เข้ากับแฟชั่นสมัยใหม่ ผ่านการนำอัตลักษณ์ของชุดไทยพระราชานิยมมาใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกาย [8] ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาชุดไทยพระราชานิยมที่ถือได้ว่าเป็นชุดประจำชาติของสตรีไทยให้มีความร่วมสมัยเหมาะสมกับกลุ่มวัยรุ่นสตรี โดยการนำผ้าเดนิมที่ทอด้วยลายสองจาก

เส้นด้ายฝ้าย [9] ที่มีสมบัติทนทานต่อการใช้งาน ดูแลรักษาง่ายและเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายในการผลิตเป็นเครื่องแต่งกายของทั้งบุรุษและสตรี [10] มาใช้ในการออกแบบและตัดเย็บชุดไทยร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นสตรี โดยวัตถุประสงค์การวิจัยประกอบด้วย 1) เพื่อการศึกษาสมบัติของผ้าเดนิมที่ใช้ในการตัดเย็บ 2) เพื่อออกแบบและตัดเย็บชุดไทยร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นสตรีจากผ้าเดนิม และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของวัยรุ่นสตรีต่อชุดไทยร่วมสมัยจากผ้าเดนิม คณะผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการวิจัยนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาเสื้อผ้าสำหรับวัยรุ่นสตรี โดยการนำอัตลักษณ์ของชุดไทยพระราชานิยมมาประยุกต์ผสมผสานกับแฟชั่นในยุคปัจจุบัน เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคที่มีความแตกต่างกันได้ นอกจากนี้ยังส่งผลให้วัฒนธรรมการแต่งกายอย่างไทยสามารถดำรงอยู่ต่อไปตราบนานเท่านาน

วิธีการศึกษา

การวิจัยการพัฒนาชุดไทยร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นสตรีจากผ้าเดนิม แบ่งการดำเนินงานออกเป็น 3 ตอนหลัก ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาสมบัติของผ้าเดนิมที่ใช้ในการออกแบบตัดเย็บ

ประกอบด้วยการวิเคราะห์ชนิดของเส้นใยเชิงคุณภาพของผ้าตามมาตรฐาน AATCC Test Method 20-2004 Fiber Analysis: Qualitative การทดสอบจำนวนเส้นด้ายต่อหน่วยความยาวของผ้าทอ ตามมาตรฐาน ISO 7211-2: 1984 Textiles-Woven Fabrics-Construction-Method of Analysis-Part 2: Determination of Number of threads per unit length การทดสอบน้ำหนักผ้าต่อหน่วยพื้นที่ตามมาตรฐาน ASTM D 3776-1996 Methods for Mass Per Unit Area (Weight) of Fabric และการทดสอบความหนาของผ้าตามมาตรฐาน ASTM D 1777- 1996 Standard Test Method for Thickness of Textile Materials

ด้านหน้า

ด้านหลัง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

(ก) แบบที่ 1

(ข) แบบที่ 2

ภาพที่ 1 แบบชุดไทยร่วมสมัยดัดแปลงจากชุดไทยเรือนต้น

2. การออกแบบและตัดเย็บชุดไทยร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นสตรีจากผ้าเดนิม

การออกแบบชุดไทยร่วมสมัยทั้งหมด 6 แบบ ประกอบด้วยชุดไทยร่วมสมัยดัดแปลงจากชุดไทยเรือนต้น 2 แบบ ดังแสดงในภาพที่ 1 จะเห็นได้ว่า แบบที่ 1 เป็นชุดกระโปรงติดกันเข้ารูป ตัดต่อบริเวณใต้ออกมีการปักตกแต่งด้วยเลื่อมโดยรอบ ชิปลัง ตัวเสื้อเป็นคอปีน (Funnel Neckline) ผ้าหน้า ติดกระดุมหลอก แขนยาวจีบรูดปลายแขนติดขอบปลายแขน กระโปรงทรงเอบานน้อยความยาวระดับเข่าป้ายด้านหน้าแบบขวาทับซ้าย แบบที่ 2 ชุดเสื้อกระโปรงคนละท่อน ตัวเสื้อเข้ารูป คอกลม (Round Neckline) ผ้าหน้าติดกระดุม 5 เม็ด ตัดต่อระบายบริเวณช่วงเอว แขนยาวเย็บรูดหัวแขน กระโปรงทรงสอบป้ายด้านหน้าแบบขวาทับซ้าย โดยรอบชายกระโปรงปักตกแต่งด้วยเลื่อม

สำหรับชุดไทยร่วมสมัยดัดแปลงจากชุดไทยจักรี 2 แบบ ดังแสดงในภาพที่ 2 จะเห็นได้ว่า แบบที่ 1 เป็นชุดกระโปรงติดกันเข้ารูป ชิปลัง คอเสื้อมีไหล่ด้านเดียว (One-Shoulder Neckline) โดยเปิดไหล่ด้านขวา ด้านหลังของไหล่อันซ้ายตกแต่งด้วยสไบที่มีการปักด้วยเลื่อม กระโปรงทรงสอบความยาวระดับเข่าป้ายด้านหน้าแบบขวาทับซ้ายมีจีบระบายด้านซ้าย แบบที่ 2 เป็นชุดกระโปรงติดกันเข้ารูป ชิปลัง คอเสื้อมีไหล่ด้านเดียว (One-Shoulder Neckline) เปิดไหล่ด้านขวา เช่นเดียวกับแบบที่ 1 ไหล่อันซ้ายทั้งด้านหน้าและหลังตกแต่งด้วยสไบที่มีการปักด้วยเลื่อม กระโปรงทรงสอบความยาวระดับเข่า ผ้าหลัง บริเวณเอวมีจีบระบายด้านหน้าขวา

ด้านหน้า

(ก) แบบที่ 1

ด้านหลัง

ด้านหน้า

(ข) แบบที่ 2

ด้านหลัง

ภาพที่ 2 แบบชุดไทยร่วมสมัยดัดแปลงจากชุดไทยจักรี

สำหรับชุดไทยร่วมสมัยดัดแปลงจากชุดไทยดุสิต 2 แบบ ดังแสดงในภาพที่ 3 จะเห็นได้ว่า แบบที่ 1 เป็นชุดกระโปรง ติดกันเข้ารูป ชิปลหลัง แขนกุด ตัวเสื้อคอกลมกว้าง (Scoop Neckline) รูปแบบปกมีลักษณะราบไปตามเส้นคอแนบกับตัวเสื้อ มีการปักเลื่อมตกแต่งโดยรอบของตัวปก กระโปรงทรงสอบมีความยาวระดับเข่า โดยรอบบริเวณเอวมีการปักเลื่อมและตกแต่ง ด้วยระบายที่ด้านหน้าซ้าย แบบที่ 2 เป็นชุดกระโปรงติดกันเข้ารูป ชิปลหลัง แขนกุด ตัวเสื้อผ่าด้านหน้า คอกลมกว้าง (Scoop Neckline) รูปแบบปกมีลักษณะตั้งจากเส้นรอบคอและไม่มีส่วนที่พับตกลงมา มีการปักเลื่อมตกแต่งโดยรอบของตัวปก กระโปรงทรงเอความยาวระดับเข่า จีบกระทบโดยรอบบริเวณเอว มีการตกแต่งด้วยการปักเลื่อม รูปแบบที่กล่าวมาข้างต้นได้รับการพิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญ จากคณาจารย์คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระ นคร ทั้งหมด 3 ท่าน เลือกชุดละ 1 แบบ จากนั้นทำการสร้างแบบตัดและตัดเย็บจากแบบชุดไทยร่วมสมัยที่ได้รับการคัดเลือก

ด้านหน้า

(ก) แบบที่ 1

ด้านหลัง

ด้านหน้า

(ข) แบบที่ 2

ด้านหลัง

ภาพที่ 3 แบบชุดไทยร่วมสมัยดัดแปลงจากชุดไทยดุสิต

3. การประเมินความพึงพอใจของวัยรุ่นสตรีต่อชุดไทยร่วมสมัยจากผ้าเดนิม

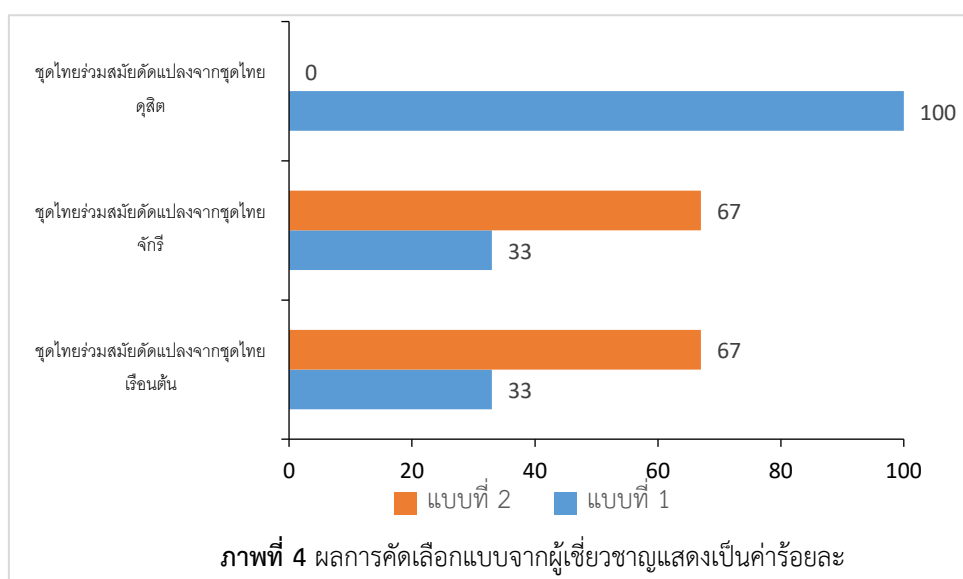
กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาหญิงสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวนทั้งสิ้น 49 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ระดับความพึงพอใจต่อชุดไทยร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นสตรีจากผ้าเดนิม 3) ข้อเสนอแนะ คำสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา

การพัฒนาชุดไทยร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นสตรีจากผ้าเดนิม มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสมบัติของผ้าเดนิม 2) ออกแบบและตัดเย็บชุดไทยร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นสตรีจากผ้าเดนิม 3) ศึกษาความพึงพอใจของวัยรุ่นต่อชุดไทยร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นสตรีจากผ้าเดนิม มีผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการศึกษาสมบัติของผ้าเดนิม

พบว่าผ้าเดนิมมีโครงสร้างการทอหลายสองแบบขึ้น 2 ลง 1 (Twill Weave) เส้นด้ายยืนย้อมสีน้ำเงิน เส้นด้ายพุ่งสีขาว ซึ่งตรงตามกับคำจำกัดความของมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของผ้าเดนิมฝ้าย[9] การทดสอบน้ำหนักของผ้าต่อหน่วยพื้นที่พบว่าผ้าเดนิมมีน้ำหนักเฉลี่ย 306.5 กรัม/ตารางเมตร มีความหนาเฉลี่ย 0.80 มิลลิเมตร จึงถือได้ว่าผ้าเดนิมที่นำมาใช้ในการออกแบบและตัดเย็บชุดไทยร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นสตรีนั้นมีเนื้อปานกลางซึ่งจะมีน้ำหนักเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 272 ถึง 465 กรัม/ตารางเมตร [9] การทดสอบจำนวนเส้นด้ายต่อหน่วยความยาว พบว่าผ้าเดนิมมีจำนวนเส้นด้ายยืน 28 เส้นต่อเซนติเมตร จำนวนเส้นด้ายพุ่ง 22 เส้นต่อเซนติเมตร และการทดสอบชนิดของเส้นใยทั้งแนวเส้นด้ายยืนและเส้นด้ายพุ่ง พบว่า สามารถละลายในกรดซัลฟูริกมีความเข้มข้น 70 % อุณหภูมิ 38 องศาเซลเซียส ภายในเวลา 20 นาที แสดงว่าผ้าเดนิมที่ใช้ผลิตจากเส้นใยฝ้าย 100 เปอร์เซ็นต์

2. ผลการคัดเลือกแบบของชุดไทยร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นสตรีจากผ้าเดนิม

พบว่าชุดไทยดัดแปลงจากชุดไทยเรือนต้น แบบที่ 1 ชุดไทยดัดแปลงจากชุดไทยจักรี แบบที่ 2 ชุดไทยดัดแปลงจากชุดไทยดุสิต แบบที่ 2 ได้รับการเลือกจากผู้เชี่ยวชาญคิดเป็นร้อยละ 100 67 และ 67 ตามลำดับ ดังแสดงในภาพที่ 4 หลังจากได้แบบที่ผู้เชี่ยวชาญคัดเลือกแล้วคณะผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบตัดและตัดเย็บตามแบบ ดังแสดงในภาพที่ 5 ซึ่งจะเห็นได้ผ้าเดนิมที่นำมาตัดเย็บเป็นชุดไทยร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นสตรีนั้นมีเนื้อปานกลางทำให้สามารถเย็บเข้ารูปทรงได้เป็นอย่างดี รวมทั้งสามารถจับจีบได้อย่างสวยงาม ดูไม่เทอะทะหรืออึดอัดเวลาสวมใส่ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้กับผ้าเดนิมที่มีน้ำหนักผ้ามาก [11]

ภาพที่ 5 ชุดไทยร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นสตรีจากผ้าเดนิม (ก) ชุดไทยร่วมสมัยดัดแปลงจากชุดไทยเรือนต้น (ข) ชุดไทยร่วมสมัยดัดแปลงจากชุดไทยจักรี และ (ค) ชุดไทยร่วมสมัยดัดแปลงจากชุดไทยดุสิต

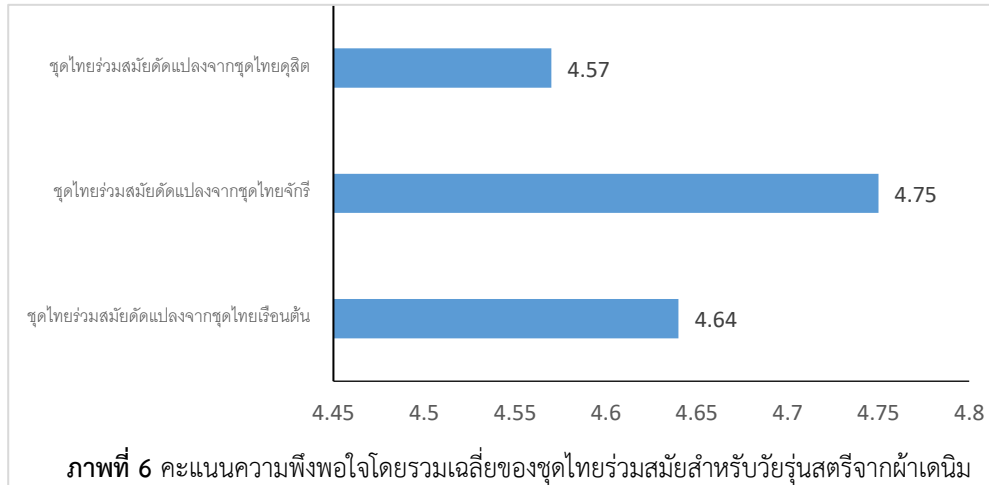
3. ผลการประเมินความพึงพอใจชุดไทยร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นสตรีจากผ้าเดนิม

พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาหญิงสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 20 - 21 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 61 อยู่ในระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 41 สำหรับผลประเมินความพึงพอใจต่อชุดไทยร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นสตรีจากผ้าเดนิม แสดงในตารางที่ 1 พบว่าหัวข้อการประเมินรูปแบบมีความหลากหลายของชุดไทยร่วมสมัยดัดแปลงจากชุดไทยเรือนต้น

มีคะแนนความพึงพอใจเฉลี่ย 4.37 ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก สำหรับหัวข้อการประเมินอื่นๆของชุดไทยร่วมสมัยดัดแปลงจากชุดไทยเรือดั้ง ชุดไทยจักรีและชุดไทยดุสิต มีคะแนนความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในช่วง 4.50-5.00 ถือว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมของชุดไทยร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นสตรีจากผ้าเดนิม พบว่าชุดไทยร่วมสมัยดัดแปลงจากชุดไทยจักรีมีคะแนนความพึงพอใจสูงสุด รองลงมา คือ ชุดไทยร่วมสมัยดัดแปลงจากชุดไทยเรือดั้งและลำดับสุดท้าย คือ ชุดไทยร่วมสมัยดัดแปลงจากชุดไทยดุสิต ดังแสดงในภาพที่ 6 คะแนนความพึงพอใจเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในช่วง 4.50-5.00 ถือว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 1 ผลคะแนนความพึงพอใจต่อชุดไทยร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นสตรีจากผ้าเดนิม

หัวข้อการประเมินความพึงพอใจต่อชุดไทยร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นสตรีจากผ้าเดนิม	ชุดไทยร่วมสมัยดัดแปลงจากชุดไทยเรือดั้ง		ชุดไทยร่วมสมัยดัดแปลงจากชุดไทยจักรี		ชุดไทยร่วมสมัยดัดแปลงจากชุดไทยดุสิต	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
การออกแบบมีความทันสมัย						
สามารถสื่อถึงการประยุกต์ชุดไทย	4.59	0.50	4.76	0.43	4.59	0.54
รูปแบบเหมาะสมสำหรับวัยรุ่น	4.78	0.47	4.86	0.41	4.65	0.52
รูปแบบมีความหลากหลาย	4.76	0.48	4.65	0.52	4.53	0.50
ตำแหน่งการปักเหมาะสมกับชุด	4.37	0.53	4.69	0.47	4.49	0.54

บทสรุป

จากผลการวิจัยการพัฒนาชุดไทยร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นสตรีจากผ้าเดนิมจะเห็นว่าผู้วิจัยได้เลือกดัดแปลงชุดไทยพระราชานิยมที่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน กล่าวคือ ชุดไทยเรือดั้ง ชุดไทยจักรีและชุดไทยดุสิต เพื่อให้สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบเครื่องแต่งกายสำหรับวัยรุ่นสตรีได้อย่างแท้จริง คณะผู้วิจัยได้เพิ่มการปักเลื่อมและลูกปัดให้ชุดไทยร่วมสมัยในตำแหน่งที่ได้ออกแบบไว้ เพื่อเพิ่มจุดเด่นและความน่าสนใจให้กับชุดมากยิ่งขึ้น เมื่อพิจารณา

คะแนนความพึงพอใจโดยรวมเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า ชุดไทยร่วมสมัยทั้ง 3 แบบ มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคสินค้าแฟชั่นของคนเมืองในยุคปัจจุบันที่ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มที่นิยมดีไซน์ล้ำยุคหรือย้อนยุค รวมทั้งกลุ่มที่นิยมดีไซน์แบบเรียบง่ายก็ตามแต่สิ่งที่มีความคล้ายคลึงกัน คือ สินค้าแฟชั่นที่ได้รับความนิยมนั้นจะต้องให้มีความเป็นธรรมชาติหรือให้ความรู้สึกที่เป็นธรรมชาติ เช่น เส้นใยจากธรรมชาติหรือเลียนแบบธรรมชาติ ใช้โทนสีที่มีความกลมกลืน มีการนำเอาศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมมาประยุกต์ให้เข้ากับแฟชั่นสมัยใหม่ ผ่านรูปทรงของเสื้อผ้าที่จะต้องไม่รัดรูปสวมใส่สบาย และเทคนิคการปักที่สามารถช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้กับสินค้าแฟชั่นได้ [8] และผลการวิจัยยังเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับการสร้างสรรค์ชุดไทยดั้งเดิมจากตัวละครนางด้วยเศษผ้าเย็นสีซึ่งได้รับการยอมรับอยู่ในระดับดีมาก [11] ดังนั้นการนำแนวทางการดัดแปลงชุดไทยพระราชานิยมด้วยผ้าเดนิม โดยอาศัยภาพลักษณ์ที่แตกต่างกันของชุดไทยพระราชานิยมที่สื่อถึงความอ่อนช้อย ประณีตงดงาม และผ้าเดนิมที่สื่อถึงความแข็งแรง ทะมัดทะแมง และความทันสมัย นำมาสร้างสรรค์ให้เกิดความลงตัวด้วยชุดไทยร่วมสมัยสำหรับวัยรุ่นสตรี โดยใช้โทนสีฟ้า สีน้ำเงินประกอบกับการใช้เทคนิคการปักเพื่อให้เกิดความโดดเด่น สามารถนำไปใช้ได้จริง ทั้งนี้เพื่อเป็นการต่อยอดอาณาจักรดังกล่าวไปประยุกต์ใช้กับชุดไทยพระราชานิยมร่วมกับเทคนิคการปักแบบอื่นๆรวมทั้งการเลือกออกแบบสำหรับกลุ่มผู้บริโภคที่มีความแตกต่างกันออกไป เพื่อให้เกิดการพัฒนาในอุตสาหกรรมแฟชั่นที่ต้องการเพิ่มจุดขายและตอบโจทย์ผู้บริโภคได้

เอกสารอ้างอิง

- [1] วัฒนะ จุฑะวิภาต. (2561). ชุดประจำชาติไทยบนเวทีประกวดนางงามจักรวาลอดีตถึงปัจจุบัน. วารสารศิลปกรรมศาสตร์ วิชาการ วิจัย และงานสร้างสรรค์, 5(1), 2-26.
- [2] ดนัย เรียบสกุล. (2554). ชุดประจำชาติไทย. วารสารอารยธรรมศึกษา โขง-สาละวิน, 2(1), 45-56.
- [3] ดนัย เรียบสกุล. (2558). การออกแบบของที่ระลึกเรื่องชุดประจำชาติไทย (รายงานการวิจัย). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- [4] จรินทร์ ผลวาทีพย์, และกุลกัญญา ณ ป้อมเพ็ชร. (2561). พฤติกรรมการใช้บริการร้านเช่าชุดไทยในเขตภาคกลาง. วารสารการบริหารและการจัดการ, 8(2), 175-194.
- [5] วรณวิสาข์ ไชโย. (2560). คุณค่าในมิติเชิงปรัชญา: ศึกษาผ่านการตกแต่งร่างกายของวัยรุ่นไทยในจังหวัดเชียงใหม่. มนุษยศาสตร์สาร, 18(1). 199-231.
- [6] วิกุล เคางาม. (2559). อิทธิพลของสื่อออนไลน์กับพฤติกรรมการแต่งกายเสื้อผ้ามือสองสไตล์วินเทจของวัยรุ่นไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพมหานคร.
- [7] อริสา สุขสม. (2552). เมื่อวัยรุ่นบริโภคแฟชั่น : การบริโภค “อัตลักษณ์” ภายใต้วัฒนธรรมการบริโภค. วารสารสุทธิปริทัศน์, 23(71), 7-32.
- [8] ดนุพล ยิ่งยืน, และอินทัย ชลชาติภิญโญ. (2560). ผลการศึกษาพัฒนาการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีร่วมสมัยโดยการใช้อัตลักษณ์ของชุดไทยพระราชานิยม.การประชุมนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 12 ปีการศึกษา 2560 (หน้า 1642-1649). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- [9] สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. (2552). มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผ้าเดนิมฝ้าย มอก.2429-2552. ค้นจาก <http://research.rid.go.th/vijais/moa/fulltext/TIS2429-2552.pdf>

- [10] ยลระวินทร์ เมฆรุ่งโรจน์, และเพ็ญจิรา คันธวงศ์. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความตั้งใจซื้อกางเกงยีนส์ของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร. การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต (หน้า 1117-1129). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- [11] Kumar, S., Chatterjee, K., Padhye, R., and Nayak, R. (2016). Designing and development of denim fabrics: Part 1-Study the effect of fabric parameters on the fabric characteristics for women's wear. Journal of Textile Science and Engineering, 6(4), 1-5.
- [12] ดนัย เรียบสกุล. (2560). ชุดไทยดั้งเดิมออกแบบโดยเศษผ้ายีนส์. นเรศวรวิจัย ครั้งที่ 13 : วิจัยและนวัตกรรม ขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคม (หน้า 2065-2086). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.